

“UKRAINIAN LABOR NEWS”
 Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n.
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Стіваришениа “Українських Робітничих Вістей”.
 Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Неповніщені в газеті рукописи не звертаються, хіба що дописувачеві явно
 зазначити, що бажає звороту свого рукопису на случай його непомі-
 шення та залучити поштовою стемпелю на його пересилку.

ВИКИДАЮТЬ УКР. ФАРМЕРІВ З ІХНІХ ФАРМІВ.

Положення фермерів в Канаді дедалі погіршується, а місцями просто стає розпачливим. Саме тепер, коли збіжжів спекулянти заробляють мільйони доларів на закупівлі в минулому у фермерів пшениці, яка їм дісталася тоді за пів-дармо, фермерів ліцтють за довгі, з ферм та з власних їхніх хат викидають за залеглий податок.

Терплять фермери взагалі, а про українських то вже й не маючи згадувати, бо їх біда ніколи не минає. Починають вже нарікати навіть ті українські фермери, що вирили жовтоблагитний пресі, панський прислужники, що вони їдуть “в гості” приїхали. Почали вже й вони писати до тих продажних газет, що їх обманювали і обманюють, що “в гостях” погано стає, бо з ферм викладають. Розуміється, це не перешкаджає цим продажним газетам даліше туманити фермерів і писати, що вони вмовляють в себе всю біду, що біди в них зовсім ніякої немає.

А ось англійський часопис “Едмонтон Булетін” з 11. липня ц. р., доносить, що в одному муніципальнім дистрикті Смокі Лейк в провінції Альберті продано за залеглий податок фарми з збіжжям, а навіть з побудованими на них домами, около двайцяти дwoch українських фермерських фамілій. В деяких випадках залеглий податок на фармі вносил менше чим п'ять доларів. Загальна сума податку на всіх цих фармах вносил зовсім кілька сот доларів, а вартість цих фармів зі збіжжям і господарськими вимосити тисячі доларів.

Аде що з тої вартости фармів для фермерів, коли фарми в довгах, коли немає змоги на кілька доларів стягнутися на час, щоб податок заплатити. А пан-урядники не чекають: плати податок, або забірай з хати і з фарми, на якій ти довгі літа гарував, мозолився, кровавим потом заливався.

І ще й як ті пан-урядники поступають. Вони навіть не оповіщають про продаж фармів за залеглий податок, де їм це віддається зробити, тільки тихцем продають їх спекулянтам, з якими вони, очевидно, мають порозуміння і добрі зв'язки. Фермери самі, буває, не знають, що їхні фарми продаються, а спекулянти з Вегревів, Едмонтону і інших місцевостей про це переказано поінформовані, бо припадає в час, купують фарми, щоб відтак добре поживитися фермерською зернявицею. Замітним є те, що між ними панами-урядниками є “щирі Українці”, а з нещастя українських фермерів користають між іншими такі “свої рідні” українські пивки.

Безпорадні і безомічні українські фермери не знали що робити: думали, як каже вище згадана газета, що хоч хати їм остануться. А то й хати їхні попродали і їм загрожило остати-ся без даху над головою. Це викликало велике огірчення і обурення. Дошерна тоді поспішалися закладення до правителства.

Департамент генерального прокуратора перевів інвестицію і був привнесений видати “індиконікни” (заборону) проти передавання продажних фармів в руки спекулянтів, що їх закупили. Розуміється, це ще не вирішує справи, бо ця заборона важна до того часу, поки ціла та справа не буде вирішена судом, правдоподібно в осени. А суд може, і це дуже правдоподібно, просто potwierditi, що продаж зроблена зовсім законно і тоді фермерам прийдесться забиратися з своїх фармів.

Положення на стільки серйозне, що сам Грінфілд, прем'єр альбертійського правителства збирає їхати в суботу до Мондейр, де надіяється, що з'їдеться около в'ять тисяч українських фермерів, щоб з ними що справу обговорити. До того департамент генерального прокуратора взяв цю справу в свої руки, щоб її якось зарадити.

Не треба хіба нагадувати, що всі ті заходи робляться тепер тому лише, щоб фермери якось заспокоїти. Вони самого положення фермерів не змінять, хіба тільки продовжать їхню обманчиву націю.

Для фермерів немає иншого виходу, як боротися поруч з індустріальними робітниками за перемену самого капіталістичного ладу, в якому їм ніколи не буде кращого життя, від того невідання, яким вони дотепер жили і живуть. Тільки повне освободження праці трудових мас міста і рідлі від капіталістичного виванску забезпечити їх від такої лихої долі, яка їм тепер загрожує.

Тому організуйтеся, товариші фермери, і лучіть свої організовані сили з силами організованих індустріальних робітників для спільної боротьби проти капіталізму.

ПРОТИРАДЯНСЬКИЙ ВИСТУП АВТОКЕФАЛЬНОГО АРХИЕПИСКОПА.

Задумали собі ото “наші” православні патріоти в Канаді скликати собор своєї свистунівсько-елевейторської церкви і для атракції, як це в них звичайно водиться, спровадити собі на показ на цей раз новіс невіданого ще тутти автокефального архієпископа Івана Теодоровича. Спровадити прямо з Шікаго, де; як він сам заявляє, його вибрали головою греко-православної автокефальної церкви в Злучених Державах.

В перепаді з Шікаго до Йорктуна, сплинує той архієпископ в Вінніпегу. Православні патріоти не заведуть його використати його припад за проголошення перед Англіїчними свого церковного бізнесу, “достойнства” і протирадянських почувань. Щоб показати місцевій буржуазії, що їй автокефальний архієпископ також не значиняє собі птиця, вони вислали йому на зустріч Т. Д. Ферлея, бывшего збіжжевого спекулянта а тепер асекураційного агента, М. Стечшина, редактора “Укр. Голоосу” і якоесь Івана Новака, щоб ті його достойно привітали, завели до перворядного “приличного” готелю “Роял Александра”.

Тут вже подбали вони, щоб місцева буржуазна преса сказала щось про їхнього архієпископа. Звичайно, вони з досвіду знають, що найхотілише ця преса начебачає щось проти радянських республік, отже з тим вихав їхній архієпископ у виготовлений такі місцевими православними патріотами заяві.

В Радянських Республіках переслідують релігій, церкви; вони позбавлені горожанських прав, школи позамікані, бібліотеки спокфісковані і знищені; дітей понище 18 літ не вільно понам вчити релігій, бо це вважається там алоцином; всі церковні публікації заборонені; а протє релігій там процвітає краще, чим коли небув в минулому. Росказав казку, як то червоноармієць, на перехресті доріг прострілив фігуру Христа і як потім коло дріки, зробленої кулею, спостережено червону пляму, яку людє взяли за справжню Христову кров. При цім вже й причеплена заява, що архієпископ приїхав допомогти тутешнім православним патріотам “адементувати” їхні церкви в одно тіло і вибрати голову церкви, на якого готувать такі того-ж самого Теодоровича.

Ось так себе відрекомендував на самому вступі в Канаду український автокефальний архієпископ. І не дивно: кому служиш — тому й пісенку співай. Не говорив він такого на Україні, бо не його там влада. А тут свої, то можна й серцю його дати.

ПРОТЕСТ КОМІНТЕРНУ ПРОТИ БІЛОГО ТЕРОРУ.

П'ятий Всесвітній Конгрес ІІІ. Інтернаціоналу зібрався в хвилю розгулу жорстокого білого терору в шійй низці країн. Десятки тисяч робітників і селян, членів компартій та професійних організацій му-чаться у визнаннях Німеччини, Польді, Болгарії, Італії, Ірландії, Фінляндії, Індії, Еспанії та Японії.

Сотки Ірландійців за протест проти англійського імперіалізму заарештовані та стануть перед судом. 25 тисяч індійських революціонерів, що боролися за визволення своєї країни від ярма колониально-го рабства, поховані англійською імперіалістичною зграєю в казематах в'язниць. Карі на смерть по суду, розстріляні без суду та катування в'язні у польських в'язницях, що нагадують найгірші часи середньовічної інквізиції, знущання катів з жертв класової боротьби, заповнюють кожного дня нові сторінки історії пролетарської боротьби.

В Італії багато масових убійств і погромів, які чинять фашистські зграї.

В Японії — кривава ліквідація японських комуністів під час землетрусу.

У румунських в'язницях — розстріли в'язнів — “при спробі тікати”.

В Еспанії убитво керівники професійних спілок. У Болгарії біла гвардія відібрала всі легальні можливості пра-

ВСЕСВІТНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ СТАН.

(З доклада т. Е. Варга на V. Конгресі Комінтерну.)

Тов. Варга, що виступив 20. червня на Конгресі Комінтерна з докладом про всесвітній економічний стан, на початку свого значив, що 3-ній Конгрес Комінтерну встановив, що всесвітнє господарство переживає добу перманентної кризи, яка, однак, не виключає періодичної зміни високої та низької кон'юктур.

Ця думка, каже тов. Варга, сповна виправдалася за минулі три роки. Про ліквідацію кризи всесвітнього господарства, як і раніш, не доводиться говорити. Рівень виробництва всесвітнього промисловости до цього часу ще не доведено до довоєнних розмірів. В той-же час площа землі, яку обробляють, теж менша від довоєнної площі.

Як природний наслідок усього цього спостерігається в цілому світі як і раніш безробіття, при чому число безробітних в Англії, Америці, Німеччині, Чехословащині та Італії, за офіційними даними цих держав, держиться протгом останніх років на одному рівні, досягає взагалі 4 — 5 мільйонів.

Коли, не зважаючи на кризу, спостерігається концентрація капіталу, то причини цієї концентрації полягають, однак не в створенні нових цінностей, але в експропріації середньої та дрібної буржуазії й окремих пролетаріяту.

Єдиногосподарство господарства вже немає. Величезний Союз Радянських Республік, що займає одну шесту частину земного суходолу, стоїть по-за світовим господарством. Ожиданням стану господарства в одній якій-небудь країні відбувається коштом заострення стану та погіршення господарства в інших країнах.

На світовому ринку ще більше заостриться.

Про подішення стану в Англії серйозно говорити не приходиться. В Німеччині ми бачимо ознаки погіршення господарського стану. Там тяжкий стан робітників, земельна криза, великі податки виключать нову господарську кризу. Польща переживає тепер внімково тяжку кризу. Значна частина польської індустрії — тяжка індустрія Верхнього Шлеску і лодзинська текстильна індустрія — майже зовсім не працюють.

ЯК ЛЮДИНА МОЖЕ ЖИТИ БЕЗ ГАЗЕТИ.

Як людина може жити без газети? — таке питання приходиться мені дуже часто до голови. Може для когось і дивне питання, а для мене, це все рідко, що — Як людина може жити без хліба?

Знаю я таких людей, що дуже люблять переписуватися з товаришами, знайомими, а е такі, що готові переписуватися з ким небув, а головню з людьми, що живуть в інших країнах. Між робітниками тепер поширено за честь переписуватися з ким небув в Радянських Республіках. Знов инші, що дісталися в Радянській Республіці, просто проголосують свої адреси при вській нагоді, і без такої, в газетах і протє, щоб до них писали. Бай-дуже — хто, тільки щоби писали.

Колі одержити такий робітничий листієсь від знайомого, показує його иншим, бо там є “дуже важні новини”.

По суті, нічого нового в тих листах нема, або є щось місцеве, неважне. А часами хоч і подається в листі про якусь важну справу, то обовязково мильно освічену, освічену так, як її розуміє, той що писав, або як він чув про неї з уст другого. А тому, хто отримав того листа, ця перекручена новина здається аж надто важною, великою і він дуже тим тишиться, всім показує, а то ще й до газети посилає.

Я, грішник, дуже мало переписуюсь. Більше з премою. І в листах торкаюсь хіба особистих справ.

Про світові новини я довідуюся з газет. Обовязково з газет. І на тім багато виграю. Поперше — дізнаюся про них багато скорше, по друге — в правдивому освітленню. І коли мені знайомий показує мійсьє пізніше про ту саму справу в листі, якого він шойно одержав з України, чи з Галичини, то мені жаль того чоловіка. Жаль тому, що він про той річ міг знати місяць тому назад так само, як і я в правдивому світі, коли-б він читав газету.

А то ще є такі читачі, що на написане в газеті мало звертають уваги. А коли вже хтось до них в листі про це напише, тоді вже “окей”.

Правда, часами є такі річі, які не попадають на сторінки газет, або коли очевидноє опише в подробицях якісь важні події, тоді й лист цікавий. Та й взагалі проти листів я нічого не маю, але ніякі листи не в силі замінити газети. Нікі і ніколи. Газета — це світова трибуна.

Представте собі високу трибуну, а на ній бесідника, який бачивби, що в світі діється і зараже своїм могутнім голодом розповідав слухачам. А його слухачі — це мешканці цілого світа.

Тільки представте собі! Не представляте, бо не не мислиме. А от газета яка виконує такий обовязок. Точнісінько такий.

Тільки як і промові бувають брехливі, так і газети

Місяці.

УЧИТЕЛЬСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ НА ЧЕРНИГВЦІНІНІ.

Чернігів. В губерній відбуваються окружні вчительські конференції. Конференції констатують зростання свідомости серед вчителства. Вчителі беруть активну участь в громадському житті села, в боротьбі з антирелігійною пропагандою, працюють в селбудишках, керують педагогічними курсами. На конференції в Чернігові вчителі заявили, що вони приймають і поділяють ідеологію Жовтневої Революції. Нижинська конференція вчителів ухвалила резолюцію, в якій вимагає від всіх вчителів, щоб вони підтримували дітячий комуністичний рух.

В ЧЕХОСЛОВАЧЦІНІ.

Чехословацщина належить до найважливіших держав Європи. Її вага полягає на ролі, яку вона грає в змаганні європейського капіталізму до колониалізації, на випадок нового мілітарного наступу на Радянський Союз. Два моменти кладуть тавро на загальне становище в Чехословацчині. Перше, — Чехословацщина, це “переможна держава”, навіть більше; вона завдячує свою самостійність перемозі держав Антанти. Друге, — Чехословацщина типова держава індустріальної надпродукції. Перемога Антанти і імперіалістичний мир створили тут потвору з продукційним апаратом, який не стоїть ні в якій відношенню до внутрішнього ринку зобути. Ті два моменти, це основні факти, що надають напрямку усій господарській і внутрішній та закордонній політичній діяльності Чехословацщини.

Чехословацщина складається з Чехії, Моравії, Шлеска, що давніше належали до Австрії і Совавичини та Карпатської України, що перед війною становили частину Угорщини. Вона побудована на принципі повенелення націй одною державною пануючою чеською нацією.

Цей основний факт вказує напрямом як у внутрішній, так і в закордонній політиці. В середині держави мусить уважатись головним завданням, з одного боку, зміцнення і забезпечення чеських позицій і даліше розбудовання, а з другого боку, ослаблення і, оскільки можливо, знищення національних меншостей. Чехословацький уряд виконує ці свої завдання з можливо найбільшою бруталністю. Супроти Німців проявляється це не так гостро, бо позиція Німців у Чехословацчині дуже мизна. Але те, що чехословацька бюрократія дозволяє собі виробляти над слованським і карпатсько-українським народом, перевищує все те, що ті народи мусіли терпіти під мадярським режимом, якого нещодня була знапа по цілім світі. Очевидно, що поза національною боротьбою ховається й соціальна. Пануючий чеський і нечеський “поневолений” буржуазі націоналізм служить покривом боротьби проти пролетаріяту. Національні протівенства затемнюють соціальну боротьбу і утруднюють масам з'орієнтуватися: хто приймать, а хто ворог.

Як це буває в капіталістичній суспільности, всяке поневолення звертається в першу чергу проти працюючих. Буржуазія різних націй поборює одна другу в конкурентній боротьбі, але вона уміє єднатися як клас. Коли рощодяться як напрямку, о те, щоб придушити страйк, то тоді немає ніяких ріжниць в думках між чеською, німещькою, словацькью і мадярською буржуазією.

Чеська буржуазія панує в державі, бо завжди готова служити буржуазії всіх націй, як апарат утиску проти пролетаріяту. Адміністрація в цій державі чеська, або переважно чеська, або чехизується. В уряді заслабо виключно чеські політики — цей коаліційний уряд складається з представників чеської буржуазії, чеської соціал-демократії, і чеської соціалістичної, тоб-то націонал-соціалістичної партії.

Про німещьку і мадярську іріденту мало чути, бо в сучасній “мирній відбудовній добі” вироблюють національну боротьбу.

Е. Пауль.

НЕ ДОПУСКАЮТЬ КОМУНІСТІВ НА ПОСАДИ.

БЕРЛІН. — Прусський міністер внутрішніх справ Северінг видав розпорядок, на підставі якого комуністів не вільно допускати на державні і мійські посади.

Міністер Северінг каже, що олірає свій розпорядок на тім, що кожний член Комуністичної Партії Німеччини підчиняється приказам Комуністичного Інтернаціоналу.